

De Ster

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OP DE OMSLAG:

DAVID O. MCKAY

President van de Kerk van Jezus
Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen.

61ste JAARGANG

Nr 2

INHOUD:	Blz.
Toespraak gegeven door President Henry D. Moyle	39
Toespraak gegeven door Zuster Brossard	45
Toespraak gegeven door Zuster Fetzer . .	46
Toespraak gegeven door President Brockbank	47
Toespraak gegeven door Kolonel Davis .	48
Toespraak gegeven door Zuster Smith . .	50
Wat de Kerkleiders ons te zeggen hebben .	52
Gebeurtenissen in de zending	62
Gedachten van anderen	68

Redacteur: J. HENRY VOLKER, President der Nederlandse Zending
Assistent: A. D. JONGKEES

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand.*

ABONNEMENTSPRIJS: f 2,50 PER HALF JAAR

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER

VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

Toespraak gegeven door

President HENRY D. MOYLE

op de speciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Ik heb altijd het gevoel dat de kracht van deze Kerk in het aantal is. Zoals u wel gezien had, bij de aanvang van deze vergadering zaten er nog niet veel mensen op het podium, ik had zelfs even het gevoel, dat ik de hele avond tot u zou moeten spreken. En daarom ben ik erg blij om de anderen te zien binnenkomen zodat u in de plaats van de getuigenis van één, de getuigenis van velen kunt horen. Ik hoop werkelijk dat in uw gemeenten en districten, wanneer u bijeen bent, het voor u niet alleen een verantwoording of een gevoel van graag doen is, maar dat het werkelijk een plicht van u is om uw getuigenis af te leggen.

Ik weet dat het vaak de gedachte schijnt te zijn, dat wanneer een van de leden van het Presidentschap van de Kerk aanwezig is, dat hij aan het einde de spreekbeurt moet nemen, maar dat is de orde van de Kerk niet; daarentegen is het de regel van de Kerk om zelfs de zwakken in de gemeente de gelegenheid te geven om datgene te doen wat hen ontwikkelt en wat hen maakt als de sterkste onder ons.

Ik ben er zeker van, dat onze Heer niets over het hoofd heeft gezien toen Hij begon met het opbouwen van Zijn Kerk hier op aarde. Wat is het heerlijk dat wij de gelegenheid hebben in onze vasten en getuigenis vergaderingen onze getuigenis te kunnen afleggen. En in feite is het goed om er aan te denken, dat het vandaag vastendag is. Ik hoopte dat U allen gevast had, maar ik hoor dat het de volgende week gehouden zal worden. Het zal u misschien wel interesseren te horen, dat het Eerste Presidentschap en het Quorum der twaalf niet op zondag maar op donderdag vast. U moet namelijk weten, dat in het begin van de geschiedenis van de Kerk de broeders het zeer belangrijk achtten om niet op zondag maar op een door de weekse dag te vasten. En in die tijd, op de eerste donderdag van elke maand werden de winkels gesloten en ging iedereen op donderdag naar de vasten en getuigenis vergadering. Zij begonnen op donderdagmiddag om twee uur en gingen door met de vergadering zolang als er maar iemand was die nog gelegenheid wilde nemen om zijn getuigenis af te leggen. Dit is nu de orde van de Kerk. Maar later, toen wij het drukker kregen, bleek het dat er zoveel mensen waren die het te druk hadden, zodat zij niet van hun werk weg konden blijven op deze dag. Het komt nu wel voor, dat wij onze getuigenisvergadering niet lang genoeg doorzetten om iedereen de gelegenheid te geven zijn getuigenis af te leggen. Maar dat is iets, dat wij wel moeten doen. Wanneer wij werkelijk genoeg geloof en vertrouwen konden opbrengen, zouden wij eigenlijk echt wel tijd kunnen vinden om toch een door de weekse dag te bestemmen om onze getuigenis vergadering te houden. De tijd komt nu heel nabij wanneer onze Heer meer arbeid en kracht van Zijn kinderen zal vergen. Er is geen andere wijze waarop wij anders geestelijk ons kunnen ontwikkelen. Ik ben vrij goed op de hoogte met de Kerk in Europa en ik weet heus wel het een en ander van u en uw activiteiten af. Mijn kennis omtrent de zaken van de Nederlandse Zending gaat zelfs terug tot 1910, ongeveer 50 jaar geleden. Ik zou u willen vragen hoeveel ontwikkeling heeft u opgedaan sedert het tijdstip dat u in de Kerk gedoopt bent. Offert u meer aan geestelijk werk en tijd voor de Kerk, of bent u er tevreden mee om dit jaar net zoveel te doen als vorig jaar? Als dat het geval is, waardeert u het Evangelie toch niet op de wijze zoals u het zou moeten doen. De Here heeft aan Zijn kinderen grote zegeningen gegeven en Hij laat de zegeningen die Hij op ons uitgiet steeds toenemen. Hij zegent ons op deze tijd met meer zegeningen dan Hij onze Kerk ooit tevoren gegeven heeft. Het is dus goed als wij onszelf afvragen: doen wij wel

meer voor onze Heer? Zijn wij gewillig om meer opofferingen te maken? U heeft de suggestie hier vanavond gehoord, dat u allemaal zendelingen kunt zijn. Dit is een situatie waar wij 50 jaar geleden zeker niet aan dachten. Wij waren gewillig om de zendelingen al het werk te laten doen, althans voor zover het het prediken van het Evangelie betreft. Maar God wil thans dat u predikt elke dag van uw leven, broeders zowel als zusters. Wij willen onze burens laten weten, dat wij geloven. Zoals u nu van President Brockbank van Engeland heeft kunnen horen, suggereren de autoriteiten dat ieder gezin een ander gezin per jaar tot de Kerk brengt. Nu, u heeft zo ongeveer 600 leden in de Kerk te Rotterdam, wanneer u kans ziet om in een jaar er 600 bij te krijgen, zal ik u opnieuw komen opzoeken. Ik doe het heel graag, u opzoeken, mijn broeders en zusters, dus wanneer u geen kans ziet om in het komende jaar er 600 leden bij te krijgen, dan kan ik wel aannemen, dat u geen prijs stelt op mijn terugkomst hier. Ik heb zelfs wel het idee, dat indien u wel kans ziet, ik nog wel kans zie om President McKay hier te krijgen; dat zou nog mooier zijn. U kunt het heus gemakkelijk doen. Het zou u niets kosten. Ik zou u wel vertellen, dat wanneer u kans ziet om iemand tot de Kerk te bekeren, dat u een grotere vreugde zal hebben dan u ooit gekend hebt. Ik kan het met recht zeggen, want we zijn allen zendelingen, geheel onze Kerk. President McKay had een vriend en hij zei eenmaal tegen mij, gaat u maar 4.000 mijl reizen om het Evangelie aan hem te brengen. En de Heer gaf President McKay waarlijk inspiratie om te zeggen wanneer ik moest gaan, want toen ik daar aankwam, bleek die man ziek te zijn. Ik ben er zeker van, dat deze ziekte op een of andere wijze door de Heer zelf veroorzaakt was, om hem zwak te maken om afhankelijk van onze Heer te zijn. Toen ik dan ook het Evangelie aan hem predikte, was hij er zeer ontvankelijk voor. Was hij niet ziek geweest, dan zou hij een sterk en trots man geweest zijn en zou hij waarschijnlijk niet eens tijd hebben gehad om naar mij te luisteren. Maar nu hij in zijn huis opgesloten was, was hij bereid om mij als gast te ontvangen. Het scheen voor hem helemaal geen verschil te maken hoelang ik tot hem predikte. Toen ik een tijdje tot hem gepredikt had, wou ik wel eens weten hoe ziek hij eigenlijk was en ik vroeg: ben je moe? Hij zei: „neen, ik luister graag naar je”. En toen besefte ik, dat hij zeer ontvankelijk was voor de waarheid en ik bleef de hele avond bij hem in zijn huis. Ik was als het ware ongeduldig de volgende ochtend aan het ontbijt door te gaan met prediken. Aan het ontbijt vertelde ik hem dat wij in de Kerk de macht hebben om te genezen. Zijn vrouw vertelde me toen, dat de dokter had gezegd dat hij zijn gezondheid nooit terug zou krijgen. Toen vroegen wij of hij gewillig was en of wij onze handen op zijn hoofd mochten leggen en zijn hoofd met ingezegende olie zalven. En de kracht van het Priesterschap, dat wij bezitten, aanwenden om hem van zijn ziekte te kunnen genezen. Het behoeft u niet te verwonderen,

dat hij gedoopt werd; onze Heer had hem namelijk genezen. Hij bracht zijn vrouw naar Salt Lake City en hij zei, dat hij dacht dat zijn vrouw het Evangelie beter begreep dan hijzelf, en dat daarom zijn vrouw maar eerst gedoopt moest worden. President McKay gaf mij daarna de opdracht om naar dit echtpaar toe te gaan en het een interview af te nemen en na te gaan of zij werkelijk klaar waren voor de doop. Daarna keerde ik naar President McKay terug om hem verslag uit te brengen, dat de vrouw zeker klaar was om gedoopt te worden, maar dat het waarschijnlijk wel beter was voor de man om te wachten. De vrouw realiseerde zich heel goed, dat het God was die haar man had genezen. Het was daarna dat ik de vrouw doopte. President McKay was bij de doop aanwezig en toen zij uit het water opkwam bevestigde hij haar tot lidmaat van de Kerk. En hij gaf haar opdracht om haar echtgenoot verder te bekeren, zodat hij ook spoedig gedoopt zou kunnen worden. Het was niet lang daarna, dat hij naar Salt Lake City terugkeerde en President McKay zei tegen mij: „ik denk dat je hem nu ook kunt dopen” en toen zei ik tegen President McKay: „ik geloof dat het beter is als u hem doopt; ik heb de vrouw al gedoopt”. Zo kwam het dan, dat President McKay hem zelf doopte en toen hij uit het water van de doop opkwam viel mij de eer te beurt om hem te bevestigen. Ik vertel u dit om hiermee aan te tonen, dat wanneer de President van de Kerk ons iets vraagt te doen, dat wij dit ook moeten doen. Ik kan u zeggen, dat er niemand is in de Kerk, die het zo druk heeft als President McKay zelf. Hij is „nog maar” 87, en nog jeugdig genoeg om normaal vier uur 's morgens aan het werk te gaan en om daar te blijven tot dat de laatste van ons 's avonds is weggegaan. Toch vindt hij nog steeds tijd om te bekeren en te dopen. Wanneer hij geen tijd heeft om het allemaal zelf te doen, dan vraagt hij mij om het te doen, en wanneer ik dan weer geen tijd heb om het te doen, dan roep ik een andere ouderling om het te doen. U kunt hetzelfde doen. Indien het zo is, dat u uw medemensen niet zelf kunt bekeren, geef de naam dan aan President Volker en hij zal er voor zorgen, dat een zending het werk voor u zal doen. De Heer zal u zeker zegenen alhoewel de zending misschien het meeste werk gedaan heeft. Dit maakt het voor een ieder van ons vrij eenvoudig. Weet u, en dat kan ik gerust zeggen, dat er geen lid hier in de Kerk in Rotterdam is, die geen familie, vrienden, burens heeft die helemaal niets van de Kerk afweten? Wanneer u vanavond thuis komt, schrijft dan eens de namen op van iedereen die u kent. Stel u dan de vraag: „heb ik ooit deze persoon iets over de Kerk verteld”? En wanneer u dan daar behoorlijk over nagedacht hebt, schrijf daar dan neen achter. Want ik ben er zeker van, dat dat het resultaat van uw onderzoek zal zijn. Neem dan die naam en geef die aan President Volker of een van de zendelingen. Ga dan naar uw vriend toe en vertel hem dat u graag zou willen, dat enkele zendelingen naar hem toe zouden komen om hem iets over onze Kerk te vertellen. Vertel

hem hoeveel de Kerk voor u gedaan heeft. Hoeveel beter het u gaat sinds u lid van de Kerk geworden bent. Het enige wat u hem moet laten weten, is wat u zo gelukkig maakt. Geef dan uw getuigenis en wanneer hij een onderzoek instelt naar de Kerk, dat ook hij net zo gelukkig kan zijn. Is dit niet gemakkelijk? Weet u, het zal zo zijn dat wij zeker uit elke 8 vrienden zeker één zullen dopen. Het enige wat u moet doen is ons 8 namen per jaar geven en wij zullen er één van dopen. En wanneer u ook nog een handje helpt, zullen we er twee dopen. Wanneer u ons al het werk laat doen, krijgt u er één, maar als u ook meehelpt dan zeker twee.

Als u nog een beetje meer meehelpt dan vier. Wat bedoel ik nu met dat „een beetje meer helpen”? Organiseer eens een vergadering in uw eigen huis en nodig een paar van uw vrienden uit om een huisvergadering bij te wonen en vraag de zendingen om er bij te komen om de eerste les te geven. Ik zou u graag een interessant verhaal willen vertellen dat in Zuid Amerika is gebeurd. Iemand had mij een naam gegeven van de President van de Argentijnse Republiek en ik maakte een afspraak om naar zijn huis te gaan. Ik nam de Zendings president mee, omdat ik helemaal geen Spaans spreek en toen wij bij hem thuis kwamen en daar kennis maakten met zijn gezin, nodigde hij ons zelf uit om ook hen de eerste les te geven. Wij bemerkten toen, dat deze goede man Duits sprak, dat gaf mij de gelegenheid om hem de eerste les in het Duits te geven en de zendingspresident gaf daarna de eerste les in het Spaans. Mijn vrouw, die een beetje Frans spreekt, herhaalde dat met de echtgenote in het Frans. Weet u, het is veel beter om zo'n eerste les drie-maal op een avond te geven, daar hebben zij veel meer aan. Zij waren in feite zeer verbaasd, dat wij in deze verschillende talen spreken konden. Maar wat mij zeer verheugde was, dat toen wij dan eindelijk klaar waren, de man tot mij zei, „dit was de eerste les niet waar?” Toen zei ik, „ja hoe weet u dat?” Hij zei toen, „u moet namelijk weten dat de man die het adres aan u gaf, mij al de eerste les gaf en hij vertelde dat u dat nog een keer zou doen”. Wij stelden hem niet teleur. Is het niet een mooi ding, dat wij onze vrienden kunnen aanhoren, ja zelfs aan de andere kant van de wereld kunnen uitnodigen? Het maakt helemaal geen verschil of het nu is in Holland of in Indo China of Nieuw Zeeland, het maakt helemaal geen verschil. Wanneer u soms burens mocht hebben, die ergens anders in de wereld zijn gaan wonen, wij zullen hen vinden waar zij ook zitten, wanneer u ons hun adres geeft. En wanneer u hun ook nog een brief schrijft, dat wij zullen komen, zullen wij ze niet teleur stellen. U kunt hun gerust zeggen, dat wij hun de eerste les gaan geven. Geeft u de les vast in uw eigen brief, want dan legt u daarmee de basis voor de zendingen. Begrijpt u nu wat ik bedoelde toen ik zei: „hoe meer u ons helpt, des te meer kunnen wij dopen?” En wanneer wij eenmaal allen optrekken naar Zion, dan zult u minstens 50 bekeerlingen moeten hebben. Zij met hun kinderen en kleinkinderen zouden

een goede gemeente van de Kerk vormen. Dan bent u verantwoordelijk voor de bekering van al deze mensen. Dit is wat President McKay gezegd heeft wat wij als Heiligen der Laatste Dagen moeten doen. Wanneer u dit tot dusver nog niet gedaan heeft, begin dan nu. Het is namelijk ons plan om een Ring van Zion hier in Nederland te vestigen. In Rotterdam, Den Haag en Amsterdam. Wanneer u uw best doet en 600 leden hier in Rotterdam bekeert, dan zullen wij u hier een aparte Ring in Rotterdam moeten geven, dan wordt u dus een Stake en dan kom ik u bezoeken en ik zal proberen President McKay met mij mee te nemen. Is dat niet iets waard om voor te werken? Dat is nu niet het belangrijkste. Wij hebben geen idee van de omvang en de grootte van de zegeningen die onze Heer ons zal geven wanneer wij Zijn wil uitvoeren, wanneer wij kans zien de harten van onze burenen te raken en hen tot de kennis van het Evangelie en van de waarheid te brengen. Ik herinner me een echtpaar; man en vrouw dachten dat ze het niet konden doen, maar ze praatten er eens met hun burenen over en hun kinderen gingen er op uit en het eerste jaar brachten zij 4 bekeerlingen tot de Kerk. De vader en moeder zeiden dat zij het niet konden, maar de kinderen deden het.

Dus wanneer u het idee heeft, dat u het niet zelf kunt doen, geef dan uw kinderen inspiratie om dat te doen. Er is geen eind, geen limiet aan de mogelijkheden van de Kerk voor ons allen. Wij kunnen allemaal Heilanden worden op de Berg Zions. Zoals Jesaja dat zegt, „Hoe lieflijk zijn de voeten op de bergen van hen die blijde tijdingen tot ons brengen. Ik geloof niet dat wij enig recht kunnen doen gelden op de Celestiale heerlijkheid, wanneer wij niet uitgegaan zijn om het Evangelie te prediken en niet verantwoordelijk zijn voor de bekering van slechts één van onze medemensen. En wanneer wij eenmaal deze ene bekeerling hebben gevonden, dan willen wij zeker elk jaar daarna weer één hebben en zelfs meer. Dan zullen we een doel in ons leven hebben. Dan zal het Evangelie iets voor ons betekenen. Het Evangelie zal in ons leven liefde, vitaliteit en enthousiasme geven. En het zal ons leven gelukkiger maken dan het ooit tevoren geweest is. En daarbij niet alleen de zaligheid van ons zelf verwerven, maar tevens die van ons voorgelacht. Ik wilde, dat u als het ware een visioen kon hebben van de toekomst van de Kerk. Het is prachtig om te zien, wanneer wij prachtige kerkgebouwen hier in Nederland hebben zoals dit, en wanneer wij al de mogelijkheden van het programma van de Kerk hier verwezenlijkt zien. U heeft nog niet de helft van de zegeningen ontvangen, die onze Heer voor ons gereed heeft. Wij kunnen meer voor u doen als u bereid bent om ons te helpen. De Heer is gewillig en wil ons graag zegenen en speciaal hen, die gewillig zijn om anderen te helpen. Maar u moet er werkelijk graag hard voor willen werken. En niet denken dat die dingen toch wel aan u gegeven zullen worden zonder dat u er iets voor doet. Het is daarom mijn broeders en zusters dat ik u als het ware smeed om toch opnieuw

uw doelstellingen in het leven te zetten en u in te zetten voor het werk des Heren om dit te verdubbelen in de Kerk. Ik hoop en bid dat God u ten dien einde zal zegenen. Ik breng u de groeten van President McKay, President Clark en de twaalf apostelen en ook van Apostel LeGrand Richards. Hij zei me laatste nog, dat hij wel gelooft dat hij het Nederlandse volk meer lief heeft dan welk ook. Maar dat doet mij niets, wij houden net zoveel van u als hij en ook hij is zeer verlangend om al deze zegeningen van onze Heer die over uw hoofden zullen worden uitgegoten te zien. Het is ons gevoelen deze avond, dat wij onze Heer zullen vragen om dit land, de Koningin en de regering te zegenen dat zij door onze Hemelse Vader geïnspireerd mogen worden en doen wat juist is, dat wat vrede in deze wereld zal brengen en dat Hij u een regering zal geven die zeker zal maken dat u hier in uw huisgezinnen gelukkig zal zijn. Dat wij gezegend zullen zijn om hier in vrijheid te kunnen zien welke voorrechten ons deel zijn geworden, en om in de kracht van ons lidmaatschap dag aan dag te kunnen doorgaan te arbeiden en gehoorzaam te zijn aan de geboden des Heren. En dit bid ik nederig in de naam van onze Heer Jezus Christus, Amen.

Toespraak gegeven door

Zuster BROSSARD,

vrouw van de president van de Franse zending op de speciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Mijn geliefde broeders en zusters in het Evangelie: Het verheugt ons ten zeerste om hier in Holland te zijn. Ik heb een oom die hier vele jaren geleden op zending was en hij bracht klompen en molens mee, toen hij naar huis kwam — en hier zijn wij nu zelf. De zendelingen klopten bij hem aan de deur op het eiland Man en mijn grootvader en zijn familie werden tot het Evangelie bekeerd. Zijn groot verlangen was om naar Amerika te gaan om de profeet Joseph Smith te zien. Een man daar echter was hem een groot bedrag aan geld verschuldigd en hij vertelde wanneer deze man genoeg zou geven om hem en zijn gezin naar St. Louis te brengen, de rest van de schuld zou worden kwijt gescholden. Hij was een molenaar van beroep en ze noemden hem Wim de molenaar. Met zijn kleine gezin zeilde hij naar St. Louis — dat kostte al het geld dat zij bezaten, en meteen had hij weer een baan in een molen om daar haveremout te malen en hij ontving een goed salaris, en zij gaven hem een goede provisie.

Maar hij ging voort met zijn gezin naar de Profect. Een ieder heeft zijn eigen geschiedenis aangaande zijn bekering tot het Evangelie. Onze kinderen en kleinkinderen zullen er altijd behagen in scheppen om te vertellen van hun bekering tot het Evangelie. Wij beleven allemaal wonderen van onze Hemelse Vader. Het grootste wonder van alles is ons eigen getuigenis van het Evangelie. Iets dat wij niet kunnen zien of horen, maar waar we ons leven voor kunnen geven.

Dat de Heer ons moge zegenen om onze getuigenis te geven wanneer we daar ook maar de gelegenheid voor hebben en om anderen tot dit Koninkrijk te brengen, is mijn gebed in de naam van Jezus Christus — Amen.

Toespraak gegeven door

Zuster FETZER,

vrouw van de president van de Noord Duitse zending op de speciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Ik geloof niet dat President Moyle wist toen hij mij vroeg om hier tot u te spreken, dat ik de gelegenheid deze zomer reeds gehad heb. Wij hadden toen de gelegenheid om onze supervising Elders bij de uwe te brengen tijdens de conferentie hier in Rotterdam. Ik herinner mij de vreugde die wij hadden toen zuster Dyer en ik tezamen met de zusters van de Z.H.V. hier mochten vergaderen. Ik herinner mij dat ik blij was dat ik sommige van uw woorden kon verstaan omdat ze leken op de Duitse woorden, die ik al had kunnen leren, en die mij bij waren gebleven. Ik herinner mij dat mooie schilderij daar en ik vond dat het één van de mooiste weergaven was van het visioen van de Profect Joseph Smith die ik ooit gezien had. Dus heb ik wel mooie en uitgezochte herinneringen aan deze plaats in Nederland. Ik voel duidelijker dan ooit dat de Kerk geen grenzen kent en dat zeeën en grenzen ons niet kunnen verwijderen. Ik weet hoe blij en gelukkig u bent, dat President Moyle onder ons is en ik ben net zo verlangend om zijn raadgevingen te horen. Ik geloof dat de autoriteiten van de Kerk mij dierbaarder zijn geworden nu ik zo ver weg van huis ben. De twee conferentievergaderingen die wij niet hebben mogen bijwonen terwijl wij hier waren, zijn mij waardevol geworden doordat ik ze geschreven heb mogen krijgen. Ik heb de woorden van onze profect mogen lezen en ik heb getracht er mij door te laten leiden in mijn leven en wij hebben ons best gedaan om ze te vertalen en ze in onze maandelijksse bladen

op te nemen zodat de Heiligen aldaar er ook van zouden kunnen genieten. Een van de dingen die President McKay heeft gezegd in de april-conferentie is een inspiratie voor mij geweest. Hij zei dat de groei van een getuigenis afhankelijk was van de gewilligheid van de persoon om de wil van Onze Heer te volbrengen. Wij weten dat hij zelf een voorbeeld is in het opvolgen van deze raadgeving. Het is mijn gebed dat wij allemaal zullen luisteren en de raadgevingen opvolgen van diegenen die ons leiden, met een eerlijk verlangen hun advies en raadgeving met al ons hart te volgen en vooral met onze daden. Ik geef u mijn getuigenis omtrent de waarheid van het Herstelde Evangelie en ik spreek mijn dankbaarheid uit jegens onze Hemelse Vader voor al de zegeningen die ik geniet en ik vraag de zegeningen voor ons allemaal in de naam van Jezus Christus, Amen.

Toespraak gegeven door

President BROCKBANK

van de Noord Britse zending op de spciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Dit is een verheven ervaring om voor zulk een groep Heiligen der Laatste Dagen te staan en u ziet er van dit standpunt zeer goed uit. In de Bergrede heeft de Heiland gezegd: „Zalig zijn de vredestitchers want zij zullen de kinderen Gods genaamd worden”. Daarom is het zo goed om vrede in onze kerken te hebben. Als een zendeling zou ik gaarne enige gedachten willen geven over het zendingswerk. Wilt u allen die zendingen zijn uw hand opsteken? Hoevele van u zijn vertegenwoordigers des Heren? Hoevele zijn Heiligen? Er is uiteindelijk weinig verschil tussen een zendeling, een vertegenwoordiger des Heren en een Heilige der Laatste Dagen. Ieder op zijn eigen manier is een zendeling. Gedurende de oktobermaand hebben wij in Engeland meer dan 800 mensen gedoopt. Zou u graag willen weten hoe dit tot stand gebracht werd? — Met behulp van de Heiligen. Wij streven er sterk naar dat de leden van de Kerk in Engeland zendingen zijn. Op die manier hebben wij een geweldige sterkte als een groep zendingen. Dit namelijk — dat een ieder een zendeling is, is wat onze Hemelse Vader graag ziet opdat Zijn Kerk vooruitgang maakt. Bij monde van de Profet des Heren heeft God ons gevraagd dat ieder lid per jaar minstens één lid toebrengt. Daarom rust deze verantwoordelijkheid op de schouders van ieder lid van de Kerk. Gaarna zou ik willen dat u in

gedachten zich de 14-jarige jongen voorstelde ruim honderd jaar geleden. Deze jongen viel de eer te beurt om de taak te krijgen God's Koninkrijk weer op aarde te vestigen. Hoevelen van u zouden graag zo'n opdracht ontvangen hebben. U zit hier vandaag, omdat deze jongen in die tijd deze opdracht met ernst heeft uitgevoerd. Nu kunt u praktisch de gehele wereld rond reizen en overal vergaderingen zoals deze vinden omdat deze jongen destijds het gebod des Heren strikt heeft uitgevoerd. De Here verwacht van u en mij dat u uw hulp biedt om het Koninkrijk Gods op te bouwen en in het onze Vader staat: Uw Koninkrijk kome en Uw wil geschiede op aarde gelijk in de Hemel.

Broeders en zusters, de wetten van onze Hemelse Vader zijn gebaseerd op één gegeven wet, de wet van liefde. Alle andere wetten en profeten hangen aan deze wet van de liefde. Liefde in uw gezinnen en in uw woningen is het begin van een goede zendeling te zijn en om hulp te bieden, mensen tot de Kerk te brengen. Stelt alstublieft uw hart en uw woning open, opdat het Koninkrijk van onze Hemelse Vader vooruitgang zal mogen maken. Hebt uw naaste lief als uzelve. Soms is het dat wij meer van onze naaste houden, want wij doen soms dingen tegen onszelf, die we niet voor onze naaste zouden willen doen. De vooruitgang van het Werk des Heren zal rechtstreeks in verband staan met de goede mensen die hier wonen, de bedrijvigheid die hier heerst en de vooruitgang die hier ook in het land zelf wordt gemaakt. In gans Engeland hebben wij geen enkel kerkgebouw zoals dit. Maar in de komende jaren zullen wij er ook vele krijgen. Wij waarderen u hier ten zeerste broeders en zusters en wij brengen u de liefde en groeten van uw broeders en zusters aan de andere kant van de Noordzee. Wij roepen u op, broeders en zusters om nog meer broeders en zusters tot de Kerk te brengen dan bij ons in Engeland wordt gdaan. Moge de Heer ons allen zegenen, dat wij Hem kunnen dienen en om het werk des Heren na te komen, dat bid ik in de naam van Jezus Christus, Amen.

Toespraak gegeven door

Kolonel DAVIS,

coördinator van al de militaire Heiligen der Laatste Dagen in Europa, op de speciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Ik ben zeer dankbaar dat het mij gegund is hier met u te zijn. Ik hoop dat u het mij wilt vergeven dat ik niet in staat ben om Nederlands te spreken. Als het mij mogelijk was, zou ik gaarne mijn hart voor u

open stellen. Ik ben zeer verheugd hier te zijn want ik ben reeds twee en twintig jaar in militaire dienst. Daarom begrijp ik heel goed het lijden dat u heeft doorstaan hier. Ik ben hierin met u een deelgenoot geweest en weet door middel van het Evangelie dat wij in staat zijn om diegenen te vergeven die verkeerd tegen ons gehandeld hebben. Wij trachtens eens te worden zoals onze Vader in de Hemel nu is en omdat wij Hem vragen om vergeving voor de dingen die wij doen in strijd met Zijn geboden, moeten wij ook in staat zijn vergevend te zijn, opdat wij zelf vergeving zullen ontvangen. Eigenlijk zijn er niet vele dingen die wij hier gedurende ons aardse leven moeten doen. Onze Hemelse Vader heeft ons het lichaam gegeven en door middel van dit lichaam kan ik mijn handen of voeten laten doen wat ik er van verlang. Dit lichaam dat ik bezit, bestaat uit vele mineralen, zoals bijvoorbeeld kalk, fosfor, ijzer, koper, enz. Wat de wereldmarkt aangaat, is ons lichaam ongeveer zeven gulden waard.

Ik ben zeer ontroerd door de woorden van de broederen die vaak spreken over de mogelijkheden die ons geboden worden in dit aardse leven. Het schijnt zo eenvoudig te zijn wanneer wij spreken over de tijden wanneer wij volmaakt geworden zullen zijn en in staat om werelden te beheersen. Daarom is het zo bleangrijk, dat wij eerst leren om datgene te doen wat de Heer van ons verlangt. Hij heeft gezegd: „weest gijlieden nu volmaakt”. Dat wil dus zeggen dat u ook volmaakt moet zijn en de werkzaamheden die u in de gemeenten worden opgedragen. U moet het lichaam gebruiken opdat u uw gemeentehuisbezoek kunt verrichten. Dit lichaam moet u ook naar uw zondagsschool, uw avondmaalsvergaderingen, Priesterschapsvergaderingen en al de andere kerkelijke vergaderingen brengen. Als u eenmaal in staat bent om dit lichaam te beheersen en gehoorzaam te doen zijn aan de wil van onze Hemelse Vader, als u uw Hemelse Vader kunt bewijzen dat u in staat bent om dat immer te doen, dan hebt u u verzekerd van uw roeping en van uw verkiezing. Dan zult u na het beëindigen van deze sterfelijke periode op aarde in het Celestiale Koninkrijk worden ontvangen. Ik houd veel van u, van een ieder uwer. Ik houd van u omdat u mijn broeders en zusters zij. Omdat onze Vader, Hij die ons heeft aangenomen, in werkelijkheid onze Heiland Jezus Christus is.

In de doop hebben wij met Hem het verbond gesloten om Zijn wil ten uitvoer te leggen en Zijn geboden te onderhouden. Ik ben ten eerste dankbaar dat ik in mijn hart een zeer groot verlangen heb om de wil van Mijn Hemelse Vader te doen. Ik mag dan niet zo ontwikkeld zijn maar ik heb toch een sterk verlangen. En dat is juist hetgene wat onze Hemelse Vader van ieder onzer verlangt. Wij moeten de taken die ons in de Kerk worden opgedragen naar ons beste vermogen vervullen. En indien wij dit doen, dan zullen wij met recht mogen uitzien naar de tijd waarin onze Heiland naar deze aarde zal komen.

Het is werkelijk niet iets uit onze verbeelding. Het is onontbeerlijk, dat

wij als sterfelijke wezens op celestiale wijze in een celestiale wereld leven. Ik getuig tot u dat wij vandaag in ons midden een profeet hebben en hiermede bedoel ik niet alleen President David O. McKay maar vooral ook Presidene Moyle. En het zal voor ons heilzaam zijn om de woorden, die hij zal uiten diep in ons hart op te sluiten want zijn enige verlangen gaat uit naar ons eeuwig welzijn. Broeders en zusters, de Kerk is waar. En dit is mijn getuigenis tot u in de naam van Jezus Christus, Amen.

Toespraak gegeven door

Zuster SMITH,

vrouw van de president van de Oostenrijkse zending op de speciale conferentie te Rotterdam op 4 december 1960

*

Mijn geliefde broeders en zusters, mag ik u eerst zeggen, dat mijn hart warm is voor uw land omdat ik mij realiseer dat wij samen verbonden zijn door de liefde van het Evangelie van Jezus Christus. Niet een van ons zou hier vandaag zijn, indien wij niet geloofden, dat het Evangelie van Jezus Christus het verlossende principe in de wereld is en ik zou President Moyle wel kunnen zeggen, dat ik zonder mijn liefde en geloof in het Evangelie hier nooit zou kunnen staan. Ik zou liever dood gevallen zijn van schrik halverwege hier naar toe. Maar ik weet dat als wij voor iets geroepen worden om in de Kerk te doen, dat wij onder de belofte komen, dat de Heer niets van zijn kinderen eist, tenzij hij de weg bereidt zodat wij de eis kunnen vervullen. Ik geloof thans dat dit alleen geldt voor de grotere bewegingen in de Kerk, maar ik geloof toch dat dit betrekking heeft op ons allen in wat de Kerk ook van ons moge vragen om te doen.

Dit is de heilige dag des Heren en wij zijn in Zijn naam vergaderd, in liefde en om te leren liefhebben. Jezus Christus heeft gezegd: er zijn twee grote geboden waar alle andere op zijn gebaseerd en als u goed oplet, zult u zien dat in elk van deze twee geboden éénzelfde woord voorkomt. Dit is het woord liefde. Weet u, het is niet altijd gemakkelijk om lief te hebben, we hebben weleens verschil van mening onder ons. Maar Jezus en Zijn profeten hebben ons steeds weer opnieuw trachten te leren dat de enige manier om ooit iets te bereiken was, dat wij elkander liefhebben. Het was een voorrecht voor mij om een paar jaar in het Heilige Land te wonen en terwijl ik daar woonde onder de nakomelingen van de mensen die leefden in de tijd dat Jezus leefde

op aarde, kon ik mij voorstellen, dat hij steeds weer opnieuw tegen hen zei: hebt elkander lief. En zoals u zich misschien herinnert, trachtte Hij steeds op de een of andere manier Hem te doen begrijpen, maar wij begrepen Hem niet goed. Omdat Hij hen steeds probeerde te zeggen: hebt elkander lief. Nu 2.000 jaren na Zijn dood is er nog steeds geen liefde onder de Joden. Zij hebben nog niet geleerd elkander lief te hebben. De moeilijkheden in het Midden Oosten kunnen nooit opgelost worden alvorens zij deze boodschap hebben geleerd. Onze problemen zullen ook nooit worden opgelost totdat wij geleerd hebben elkander lief te hebben en om het Evangelie van Jezus Christus lief te hebben. Wat is nu het Evangelie, u herinnert zich waarschijnlijk dat het in Jezus' tijd bekend was als de Blijde Boodschap. Het is ook een blijde boodschap en wat betekent deze voor ons vandaag? Het is nog steeds hetzelfde nieuws dat Jezus aan de oevers van het Meer van Galilea verkondigde; laat mij het nieuws nog even verhalen, dat wij een Vader in de Hemel hebben in Wiens beeld wij zijn geschapen. Hij is een God met lichaamsdelen en gevoelens en wij moeten Hem liefhebben met ons gehele hart, onze gehele gedachten en onze kracht. Zo moeten wij ook elkander liefhebben. Het grote nieuws bevat ook, dat de hemelen zijn geopend. In de dagen van Christus openbaart God zichzelf aan de profeten en door hun leringen krijgen wij een gave en het eeuwige leven.

Mijn broeders en Zusters, het is een groot ogenblik voor iedere Amerikaan om voor de Hollandse Heiligen te mogen staan en tot u te herhalen, dat wij allen broeders en zusters zijn en dat wij het Evangelie van Jezus Christus waarlijk liefhebben.

Dat onze getuigenissen versterkt mogen worden, dat wij mogen leren begrijpen de gave van het Eeuwige Leven, dat wij zullen verkrijgen en leren om elkander werkelijk lief te hebben, bid ik in de naam van Jezus Christus — Amen.

„Stel 't leven een voortdurend feest — en dan?
 De laatste dag breekt eindelijk aan — en dan?
 Stel uw geluk op volle honderd jaren
 En nog eens honderd jaar daartoe — en dan?“

(Schrijver ons onbekend)

Wat Kerkleiders ons te zeggen hebben

(uittreksel uit enige toespraken, tijdens de grote Algemene Conferentie te Salt Lake City, gehouden in oktober 1960)

PRESIDENT DAVID O. McKAY:

„Wat denkt gij van Jezus Christus?”

*

... Velen, die zijn goddelijke status ontkennen, zeggen dat hij het enige volmaakte karakter is, de persoonlijkheid zonder weerga in de geschiedenis. Millioenen aanvaarden Hem als de Grote Leraar, wiens leringen echter niet van toepassing zijn op de moderne maatschappelijke toestanden. Slechts weinigen nemen Hem aan voor wat Hij werkelijk is. — „De Eniggeborene van de Vader”, Jezus, die in de wereld kwam om voor de wereld gekruisigd te worden en de zonden van de wereld te dragen.

Jongstleden maandag, de derde oktober, dreigde de premier van de Sovjet Unie, dat indien de Verenigde Naties niet zouden worden gereorganiseerd zoals hij het eiste, het communistische blok zal „vertrouwen op zijn eigen kracht om ons te blokkeren. Hij dreigde ook het vredesapparaat van de Verenigde Naties te negeren, indien de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties niet aftreedt en door een presidium van drie man volgens communistische stijl wordt vervangen. Wie is de man, die zich aanmatigt de Verenigde Naties te vertellen wat zij moeten doen? Hij is een man, die de goddelijkheid van Jezus Christus verwerpt en het bestaan van God ontkent en doordrenkt is van de valse wijsbegeerte van Karl Marx, wiens levensdoel was „God te ontronen en het kapitalisme te vernietigen”. Hij is een volgeling van Lenin, die zeide: „Ik wil, dat de kinderen hun ouders, die geen communist zijn, zullen haten”. De aanhangers van deze mannen nemen, om hun doel te bereiken, hun toevlucht tot allerlei listen, illegale methoden en ontduikingen”. Deze atheïstische houding en de raad om anderen te haten, zelfs het eigen gezin, is juist het tegenovergestelde van de geest van liefde, zoals die door de Heiland werd getoond en geleerd. In de Verenigde Staten zijn mensen, die geloven zoals ik heb gezegd en die gewillig zijn zich tot alles te lenen wat hun doel om God te ontronen kan bevorderen. Wij beroepen ons op God, die bestaat en leeft

en met wie wij in harmonie zijn deze morgen — dat wij in de naam van zijn Geliefde Zoon tezamen zijn gekomen.

...Betrekkelijk weinig mensen kennen Hem zoals Hij werkelijk is — de Zoon van God, de Verlosser van de mensheid. Dit getuigenis heeft elke oprechte man en vrouw ontvangen, die zich naar de beginselen van het evangelie van Jezus Christus heeft gericht, die de verordeningen heeft gehoorzaamd en aanspraak maakt op de leiding van God en die van de Heilige Geest en die leiding heeft ontvangen. Een ieder in zijn sfeer staat in dat getuigenis onafhankelijk, juist zoals de duizenden gloeilampen, die Salt Lake City bij avond verlichten; elk daarvan staat en schijnt in zijn eigen sfeer, toch wordt het licht er van door dezelfde krachtbron geleverd, dezelfde energie, vanwaar alle andere lichten hun energie ontvangen. Zo staat een ieder in deze Kerk onafhankelijk in zijn sfeer, onafhankelijk in de wetenschap dat God leeft, dat de Heiland de Verlosser der wereld is en dat het evangelie van Jezus Christus door de Profet Joseph Smith is hersteld.

HENRY D. TAYLOR

Assistent van de Raad der Twaalven:

„Indien hij gerechtvaardigd is”

*

Toen in Europa de eerste wereldoorlog woedde, waren er hier mensen, in hun gemakkelijke armstoelen gezeten, met om zich heen kaarten en atlanten, die, aan de hand van wat zij in de krant lazen, de loop van de veldslagen volgden. Zij hadden zeer veel kritiek op de generaals en opperbevelhebbers en vertelden aan een ieder die het wilde horen, welke strategie zij zouden volgen, indien zij in hun plaats waren. Deze mensen werden "armstoelgeneraals" genoemd.

Wanneer oude gebouwen gesloopt moeten worden, worden zij vooraf door een schutting omgeven om de voorbijgangers te beschermen. Het is gewoonte geworden, daar gaten in te maken of er vensters in aan te brengen. Velen kijken daar door en volgen met belangstelling de sloop- of bouwwerkzaamheden. Dan zijn er altijd toeschouwers, die het beter kunnen. Sommigen zouden het gebouw onmiddellijk tegen de grond willen halen, terwijl anderen het stukje voor stukje willen doen. Dan zijn er, die het gebouw anders willen hebben en weer anderen, die het niet eens zijn met de manier, waarop de specie wordt aangemaakt, de stenen worden gelegd en het glas wordt aangebracht. Deze mensen heten „trottoirpzichters”.

Dan is er nog een andere groep, die ook tot deze categorie behoort. Gezeten in een auto, vertellen zij de chauffeur voortdurend hoe hij de wagen moet sturen, met welke snelheid hij moet rijden en wanneer hij signalen moet geven. Dat zijn de „achterbankchauffeurs”.

Het zijn juist deze „experts”, die kritiek op de Kerk hebben. Zij zijn niet tevreden over de manier, waarop de Zondagsschoolpresident zijn werk doet en de gemeentepresident leidt zijn gemeente niet goed, enz. enz. Het zijn mensen, die nooit fouten bij zichzelf ontdekken, maar wel schijnen zij graag de zonden van een ander te belijden. De Heiland kastijdde zulke mensen, zeggende: „En wat ziet gij den splinter, die in het oog uws broeders is, maar den balk, die in uw oog is, merkt gij niet? . . . Gij geveinsde, werp eerst den balk uit uw oog, en dan zult gij bezien om den splinter uit uws broeders oog uit te doen” (Matth. 7 : 3, 5).

Ik verzeker u, dat ik niet tegen kritiek ben, indien die van de juiste soort is. Opbouwende kritiek kan goed zijn, afbrekende kritiek is schadelijk. Jaren geleden gaf mijn zendingspresident mij deze gezonde raad: Indien kritiek gerechtvaardigd is en op vriendelijke wijze wordt gegeven, aanvaard die dan en dank er voor. Als hij gerechtvaardigd is, maar op onvriendelijke wijze wordt geuit, neem die dan aan. Maar indien de kritiek ongerechtvaardigd is en onvriendelijk wordt gegeven, schenk er dan geen aandacht aan”.

Het volharden in zulk een houding van kritiek en fouten ontdekken kan gemakkelijk tot afvalligheid leiden. Een goede zinspreuk is: „Indien gij de stilte niet kunt verbeteren, zeg dan niets”. Het is mijn diepe en vaste overtuiging, dat de Heer zijn Kerk in deze laatste dagen heeft opgericht en profeten heeft gekozen om de Heiligen te leiden. Er wordt op aarde slechts één tegelijk opgeroepen om de sleutelen van het Heilig Priesterschap te dragen. Hij kan anderen de macht en de autoriteit overdragen om voor hem te handelen, indien hij dat wenst, maar hij alleen houdt de sleutelen voor deze handelingen. Heden ten dage is deze persoon President David O. McKay.

HAROLD B. LEE

van de Raad der Twaalven:

„God, werkend met de mensen”

*

. . . . Johannes leerde met grote duidelijkheid te onderscheiden tussen de persoon die geestelijke gaven demonstreert en de gever van deze

geestelijke gaven, namelijk God. Toen een afgezant tot hem kwam, viel hij deze te voet als om hem te aanbidden, maar de afgezant zeide: „Zie, dat gij dat niet doet; ik ben uw mededienstknecht, en uwer broederen, die de getuigenis van Jezus hebben, aanbid God. Want de getuigenis van Jezus is de geest der profetie” (Openbaring 19 : 10).

En Mozes leerde dezelfde les, nadat hij het wonderbare bezoek van de Heer had ontvangen, die in zijn heerlijkheid aan hem was verschenen, in tegenstelling met het bezoek en de verschijning van Satan. In nederigheid en bedachtzaamheid zeide hij, toen hij over die belangrijke ervaring nadacht: „Hierdoor weet ik nu, dat de mens niets is, hetgeen ik nimmer had verondersteld” (Mozes 1 : 10).

In onze tijd zijn ons gelijksoortige dingen verteld betreffende de macht van de Heer onder zijn volken. In de allereerste openbaring, of de inleiding tot de openbaringen zeide de Heer: „Want ik ben geen aanemer des persoons, en Ik wil, dat alle mensen zullen weten, dat de dag spoedig komt; de ure is nog niet, doch is nabij, wanneer vrede van de aarde zal worden weggenomen en de duivel macht zal hebben over zijn eigen gebied. En de Here zal eveneens macht hebben over Zijn heiligen; Hij zal in hun midden regeren en in gericht nederkomen op Idumea, of de wereld” (L. & V. 1 : 35-36).

Een van de manieren, waarop Hij „onder zijn volk nederkomt”, wordt duidelijk gezegd in de openbaring, waarin Hij zekere gaven van de Geest verklaart. Hij noemt enkele gaven van de Geest op, die de mensen kunnen ontvangen: kennis, geloof, onderscheidingsvermogen, de gave der talen en het getuigenis te weten, dat Jezus God's Zoon is. Daarna zegt Hij dit: . . . „aan hen, die God zal aanwijzen en aanstellen om over de kerk te waken en ouderlingen der kerk te zijn, zal het worden gegeven om al die gaven te onderscheiden, opdat er niemand onder u zij, die beweert van God te zijn, en het niet is” (Ibid. 46 : 27). Eerder had Hij gezegd . . . „ze worden gegeven ten bate van hen, die Mij liefhebben en al Mijn geboden onderhouden” (vers 9).

In onze tijd deed Hij een waarschuwing horen, gelijk deze andere leiders waarschuwden, zeggende tot hen, die deze gaven hadden ontvangen: „En in niets zondigt de mens tegen God, dan alleen door Zijn hand niet in alles te erkennen en Zijn geboden niet te gehoorzamen; en tegen niemand anders is Zijn toorn ontstoken” (Ibid. 59 : 21).

Sommige ouderen onder ons, die zich de dagen van President Joseph F. Smith herinneren, hebben mij verteld, dat wanneer President Smith werd geïntroduceerd als „het hoofd van de Kerk”, hetgeen vaak gebeurde, hij altijd vlug antwoordde: „O, neen, ik ben slechts de President van de Kerk; Jezus Christus is het Hoofd”. Dat is iets voor ons om te onthouden. Wanneer getrouwe leden ons bewieroken, moeten wij nooit vergeten, dat die lofuitingen niet onze persoon gelden, maar de positie, die wij innemen. . . .

MILTON R. HUNTER

van de Eerste Raad van Zeventigers:

„Oordeelt niet”

In zijn machtige Bergrede gaf Jezus een vitaal gebod, dat door de menselijke familie bijna overal veronachtzaamd wordt. In vele gevallen, waar het niet werd genegeerd, werd het door de meeste mensen vele malen overtreden.

Ik geloof, dat wij allen het goede willen doen — dichtbij de Here leven — en daarom wil ik nu enige woorden aan het naleven van dit gebod wijden.

„Oordeelt niet, op dat gij niet geoordeeld wordt. Want met welk oordeel gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met welke maat gij meet, zal u wedergemet worden” (Matth. 7 : 1, 2).

Mijn gehele leven door, wanneer ik mij onder mensen van verschillende godsdienstrichtingen begeef, heb ik opgemerkt, dat menselijke wezens als regel van kletsen houden. Wij houden er van onverkwikkelijke dingen van onze naasten te horen en over elkander te praten. Het lijkt wel, dat wij vaak een zekere voldoening vinden, vreugde zelfs, in het vertellen van kwade dingen over anderen. Wij beoordelen gedachteloos — en soms boosaardig — elkander. Wij bedillen onze metgezellen soms onrechtvaardig, menigmaal onvriendelijk en meestal praten we zonder onze woorden te kunnen staven. Wij schijnen te vergeten, dat Jacobus, de broeder des Heren, waarschuwde, dat de tong „vol van dodelijk venijn is (Jac. 3 : 8).

Ik weet, dat zelfs getrouwe kerkleden soms diegenen oordelen en veroordelen, met wie zij omgaan, zonder kennis van de feiten. Dit mishaagt God.

Ik weet, dat het hart van vele mensen is gebroken en vele tranen zijn gestort wegens de onvriendelijke en misschien onware dingen, die over hen gezegd werden en wegens het onrechtvaardig oordeel, dat wij over elkander uitspreken.

Terwijl ik in de gezichten kijk van de leden van deze vergadering, zegt mijn geweten mij, dat ik soms verkeerd doe. Soms praat ik en veroordeel ik anderen, en wanneer ik dat doe, handel ik onrechtvaardig jegens de Heer. Mijn hart zegt mij dat ik mij wel zou willen bekeren, dat ik mijn zwakheid om te roddelen en slechte dingen over andere mensen te zeggen, wil overwinnen. Ik ben er zeker van, dat u hetzelfde gevoelt als ik. „Maar”, zou iemand kunnen zeggen, „de man of de vrouw, van wie ik het hoorde is eerlijk en zal er heus niet om liegen”.

Eerlijke en eerwaardige mensen zullen zeker niet liegen, maar wij moeten niet vergeten dat zij hun informatie door middel van menselijke zintuigen moeten verkrijgen en dat deze zintuigen niet altijd voor honderd procent betrouwbaar zijn. Bijvoorbeeld: een eerlijk mens staat op de hoek van een straat en een ander eerlijk mens staat op de andere hoek. Twee auto's komen in de straat met elkander in botsing. De getuigenissen van deze twee mannen lopen uiteen en terecht. Zij zagen het ongeluk uit een verschillende gezichtshoek en misschien zag geen van beiden wat werkelijk gebeurde.

Onlangs zeide een van de Algemene Autoriteiten, dat hij in stakeconferenties wel eens van het ringbestuur in de Zondagse Conferentie wilde horen, waarover hij de vorige avond had gesproken. „Dikwijls kan ik de onderwerpen, die ik heb behandeld of de dingen, die ik heb gezegd, zoals men mij die oververtelde, niet eens herkennen”. Deze Algemene Autoriteit beschuldigde de ringbesturen zeer zeker niet van oneerlijkheid. Ik geloof, dat hij daar in 't geheel niet aan dacht, maar deze geschiedenis illustreert de ontoereikendheid van de menselijke zintuigen.

Soms zitten wij in een vergadering als deze en luisteren naar een spreker. Terwijl hij spreekt, en wij luisteren, zijn wij ook met onze eigen gedachten bezig. Na enige tijd verwarren wij misschien enige van onze eigen gedachten met die, welke de spreker had geuit. Wegens de ontoereikendheid van de menselijke zintuigen zeide Jezus: „In de mond van twee of drie getuigen zal alle woord bestaan” (Matth. 18 : 16).

De Meester en de heilige profeten hebben ons gezegd hoe te oordelen, wanneer wij tot oordelen worden geroepen. Velen van u in deze tabernakel — stakepresidenten, leden van de hoge raad en van wardbesturen, worden tot oordelen geroepen. Het is uw kerkelijke verantwoordelijkheid om te oordelen. Maar laat ik hier de waarschuwing aan toevoegen, dat met welk oordeel gij oordeelt, gij geoordeeld zult worden. . . .

Indien wij allen onze naasten wilden liefhebben, alle mensen, met wie wij in aanraking komen, evenveel als wij onszelf liefhebben, zouden wij niets onvriendelijks jegens hen doen, noch enig hard of onvriendelijk woord tegen hen zeggen. Wij zouden geen geroddel over hen verder vertellen. Integendeel: wij zouden dan altijd liefde en erbarming tonen. Wij zouden ons verheugen in hun succes en medelijden hebben met hun smart. Onder die omstandigheden zou een heerlijke geest van broederlijke liefde en erbarming overheersen. De Heiland gaf ons de bekende Gulden Regel: „Alle dingen dan, die gij wilt, dat u de mensen zouden doen, doet gij hun ook alzoo”. . . . (Matth. 7 : 12).

Iedere keer, dat wij iets over een ander horen, zouden wij moeten stil staan en nadenken, voordat wij oververtellen wat wij hoorden en het volgende als maatstaf moeten nemen: „Zou ik willen, dat men dat van mij vertelde? Is het juist? Is het fair? Zou het de betrokken persoon gelukkiger maken, indien ik het doorvertelde? Zou hij er door vooruit

gaan? Zou het tot de schoonheid en de vreugde van het leven bijdragen? En als het niet aan deze maatstaven voldoet, zal ons oordeel niet rechtvaardig zijn, indien wij zouden herhalen wat wij gheoord hebben. Dan is het onder die omstandigheden het beste te zwijgen. . . . In nederigheid smeek ik onze Vader in de hemel zijn Geest uit te storten op de Heiligen der Laatste Dagen. Moge Hij u en mij overvloedig zegenen, opdat wij vervuld mogen zijn van de geest van liefde voor elkander. Mogen wij onze slechte gewoonte van kletsen, van het zeggen van onvriendelijke en onverkwikkelijke dingen over elkander overwinnen. Mogen wij anderzijds niets anders zeggen van alle mensen dan wat vriendelijk en edelmoedig is. . . . Aldus doende, zullen wij terecht Gods kinderen zijn, met Zijn liefde in ons hart. . . .

NASCHRIFT

Ziehier dus weer een ernstige waarschuwing tegen dat schijnbaar onuitroeibare kwaad: het kletsen, roddelen over onze naasten, die universeel ingekankerde gewoonte, waartegen niet genoeg te velde kan worden getrokken. Deze woorden klinken niet vriendelijk; zij zijn niet tegen personen gericht, hetgeen ook niet kan, want het is zoals Multatuli zeide: „Laster is ijzer wanneer hij slaat, maar wolk, wanneer men wil terugslaan”. Zij zijn gericht tegen het euvel, want de gevolgen zijn vaak onherstelbaar. Er heeft zich een recent geval van kwaadsprekerij, dat voor de betrokkene catastrophaal dreigde te worden, voorgedaan, doch dat — dank zij de liefderijke hulp van anderen — ten goede werd gekeerd.

Het kwaad spreken van zijn naaste en vriendschap huichelen in zijn tegenwoordigheid is de ergste vorm van huichelarij, die door Jezus in zeer scherpe bewoordingen werd afgekeurd. Dat waren ook geen vriendelijke woorden, maar zij waren nodig, anders zou Jezus zo niet gesproken hebben. En zij waren *wel* tot personen gericht, want Hij kende ze en wist, dat Hij de ware schuldigen voor had. Maar een gewoon mens tast meestal met kwaadsprekerij in het duister.

Ik vraag mij wel eens af, wat in de laatste Oordeelsdag tegen roddelaars en roddelaarsters gezegd zal worden. Ik moet hierbij denken aan de vijf dwaze maagden. Die hadden verzuimd hun lampen met olie te vullen en toen zij aan de deur van de feestzaal aanklopten, kregen zij te horen: „Voorwaar zeg ik u, ik ken u niet”. Zij hadden alleen zichzelf bena-deeld. Maar wat zouden diegenen te horen krijgen, die niet alleen geen olie in hun lampen hebben, maar met giftig brandblusmateriaal op weg gaan, en aldus toegerust, het licht van anderen dreigen te doven en — helaas — soms gedooft hebben?

Deze vraag leg ik gaarne hun, die dit kwaad in zichzelf nog niet hebben overwonnen ter overdenking voor.

A. D. J.

President David Oman McKay

President David Oman McKay werd de 8ste september 1873 te Huntsville, Weber County, Utah, geboren. Hij was de oudste zoon van Bisschop David McKay, een bekeerling uit Caithness, Schotland.

Als jongen moest hij werken op de boerderij van zijn vader. Het verzorgen van de dieren was zijn liefste bezigheid, vooral van paarden, die toen voor de landbouwer zoveel waard waren. Als jongen toonde hij reeds veel verstand van en liefde voor paarden te hebben. Zijn gehele leven door heeft hij altijd de verrichtingen van paarden bewonderd en er van genoten.

Naarmate President meer volwassen werd, groeide zijn leergierigheid; hij had een voorkeur voor literatuur. Na de lagere school te hebben afgelopen, bezocht hij de Weber academie en daarna de universiteit van Utah, vanwaar hij in 1897 gradueerde.

Spoedig hierna riep de Heer President McKay op zending naar Engeland. De eerste augustus 1897 werd hij tot zeventiger geordend en bestemd voor de Engelse zending. Na aankomst in Engeland werd hij naar het Schotse district gezonden, het land van zijn voorouders, waar hij uitnemend werk verrichtte. Na zijn zending keerde hij naar huis terug en werd leraar aan de Weber academie. Later werd hij directeur van die school.

Naast zijn drukke werkzaamheden als leraar verwaarloosde hij nooit zijn kerkelijke plichten. Hij was actief in zijn „ward” en zijn ijver had de aanstelling tot superintendent van de Weber Stake Zondagsscholen tot gevolg.

In die tijd leerde hij Emma Ray Riggs kennen, met wie hij de 2de januari 1901 in het huwelijk trad. Nu, zestig jaren later, is de liefde voor elkander verrijkt met vele gelukkige herinneringen. Onlangs zeide President McKay, toen hun zestigjarige bruiloft werd gevierd in tegenwoordigheid van hun vier zoons, twee dochters en hun kleinkinderen: „Wij hebben zestig jaren van geluk gehad. Dit geluk kwam door het feit, dat wij zeven prachtkinderen hebben gekregen, van wie er zes nog in leven zijn, allen gelukkig getrouwd. Wij hebben twintig kleinkinderen en zes achterkleinkinderen — schatten voor de eeuwigheid. Dat is een deel van ons geluk”. Bij deze gelegenheid straalde er liefde uit zijn ogen, terwijl hij de hand van Zuster McKay in de zijne hield en zijn getrouwe levensgezellin hulde bracht. Hij noemde haar „Liefste, gezellin en moeder. Van top tot teen een lady, waar zij ook kwam.

Het leven van President McKay is er een van toewijding en dienstbetoon jegens de mensheid geweest. Hij werd apostel in 1906. Een apostel zijnde, diende hij als lid van het Hoofdbestuur van de Zondagsscholen. In 1919 werd hij in het Hoofdbestuur van het kerkelijk onderwijs opgenomen. In 1922 werd hij President van de Britse en Europese Zending. In 1934 werd hij tweede raadgever van President Heber J. Grant. Toen

deze overleed, werd hij tweede raadgever van George Albert Smith. In 1951 volgde zijn roeping als President van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Sedert dien heeft hij de heiligen in Zuid-Afrika, bijna alle eilanden in de Stille Oceaan, Nieuw-Zeeland, Australië, Europa en de verschillende delen van de Verenigde Staten bezocht. Hij heeft als President van de Kerk vier tempels ingewijd, namelijk in Zwitserland, Londen, Los Angeles en Nieuw-Zeeland.

Onder zijn geïnspireerde leiding heeft de Kerk de afgelopen tien jaren vooruitgang gemaakt. Door zijn voorbeeld werden duizenden gedrongen de waarheden van het Evangelie te zoeken. Wegens zijn oprechtheid, zijn toegewijde geest en zijn goddelijke roeping als drager van Gods Heilig Priesterschap om twee miljoen mensen te leiden, zingen wij: „Wij donken U, Heer, voor een Profeet”.

Elder Darrell Schvaneveldt.

*Hoe heb ik geroepen tot U, o mijn God
Hoe heb ik gesmeekt en gebeden;
„Heer . . . ! neem alles, wát U maar wilt,
Maar . . . , Laat mij dat éne behouden!”*

*En Gij, o Heilig en Eeuwige God
Oneindig, zo groot en onvolprezen,
Gij hoorde mij zwakke sterveling niet
G' ontnaamt mij het liefste wezen.*

*En toen dacht ik, dat 'k zónder U kon
'k Dacht, dat 'k Uw hulp niet meer hoefde
'k Dacht dat 'k nu een nieuw leven begon
En 'k wist hoe 'k U daardoor bedroefde.*

*Maar 'k vond geen troost in mijn bittere smart
Geen hulp vond ik bij mijn vrienden;
Geen steun, en 'k wist, diep in mijn hart:
Dat 'k de weg naar U weer moest vinden.*

*En nu, nu ik eind'lijk rustig weer ben,
Dat 'k tot U weer kan spreken;
Heer. . . verhoor dan nú mijn gebed
Geef mij een eeuwige vrede !!*

Zr. C. v. d. Berg.

Een eeuwjaar's zegening

Het is voor mij een voorrecht om een grote zegen voor dit land aan te kondigen en wel de dag waarop de autoriteiten van de Kerk hier zullen komen om de eerste Ring van Zion op het Europese vasteland te organiseren. Dit zal plaats hebben op zondag, 12 maart; een gezegende dag voor de Nederlandse Zending.

Er is geen betere manier om het honderdste jaar te vieren sinds de eerste zendelingen naar Nederland kwamen, hetwelk dus het eeuwjaar is. Het is zeer passend dat dit op deze tijd komt, vooral nu onze grote Profet en President David O. McKay er bij kan zijn. Dit is zijn plan en verlangen indien zijn gezondheid het toelaat.

Het programma voor de dagen direct vóór 12 maart is als volgt:

Donderdag 9 maart

President en Zuster Alvin R. Dyer zullen uit Frankfurt in Den Haag aankomen. Ouderling Hugh B. Brown van het Quorum der Twaalf Apostelen en Zuster Brown, tezamen met Ouderling Eldon Tanner, Assistent van het Quorum der Twaalf en Zuster Tanner zullen overkomen uit Engeland. Zij zullen om 18.00 uur beginnen om interviews te houden met de lokale broeders die gekozen zullen worden om leidende functies in de nieuwe Ring te bekleden. (Wij hebben nog geen informatie ontvangen wanneer President en Zuster McKay zullen arriveren).

Vrijdag 10 maart

Het interview zal voortgezet worden.

Zaterdag 11 maart

Gedurende de dag zullen er ook interviews gehouden worden. 19.00—20.00 uur. Vergadering Leiders.

20.00—20.30 uur. Gezamenlijke Priesterschapsvergadering van het Melchizedekse en Aäronische Priesterschap in de zending.

20.30—21.30 uur. Splitsing in A. Melchizedekse Priesterschap
B. Aäronisch Priesterschap.

Deze vergaderingen zullen in de Kerk in Den Haag gehouden worden. Van alle leden van het Priesterschap wordt verwacht, dat zij de vergadering om 20.00 uur bijwonen.

Zondag 12 maart

De nieuwe Ring zal georganiseerd worden. President McKay zal presideren als hij tegenwoordig kan zijn, anders zal Ouderling Hugh B. Brown presideren.

De conferentievergaderingen zullen in de Kerk in Rotterdam Noord gehouden worden voor alle leden om 10.00 uur en om 14.00 uur.

De ambtenaren van de nieuwe Ring zullen aangesteld worden na de middag vergadering.

Maandag 13 maart

De autoriteiten van de Kerk zullen vertrekken.

De leden van de gehele zending zijn uitgenodigd om deze diensten bij te wonen.

De grenzen van de nieuwe Ring zijn nog niet bekend maar het ligt voor de hand, dat alleen de steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag daarin worden opgenomen. Al de andere steden en Gemeenten zullen in de Zending blijven. De activiteiten en de vooruitgang van de nieuwe Ring zullen grote invloed uitoefenen op de zending.

Het zendingswerk van de „fultime” zendelingen zal natuurlijk met frisse moed voortgaan en zich uitbreiden, zowel in de Ring als in de Zending, want „nu is de tijd voor het werk om voort te gaan hier in Nederland”.

Wij als zendelingen en leden dragen de grote verantwoordelijkheid om er op toe te zien dat het oprichten van deze Ring de volledige zegeningen van het Evangelie tot de leden in dit land brengt.

Dit, tezamen met de bouw van verschillende nieuwe kerken, die binnenkort begonnen zal worden, zal zegeningen brengen die U nooit verwacht had, als een ieder van ons zich inspant om het Koninkrijk van onze Hemelse Vader hier te vestigen.

Vele eerlijke zielen wachten er op, dat wij hen vinden, zodat zij ook de zegeningen van het Evangelie kunnen ontvangen. De grootste verantwoordelijkheid rust hier bij de zendelingen, maar de leden dienen zich zelf ook als zendelingen te beschouwen en alles te doen om de eerlijken van hart te vinden en naar de zendelingen te verwijzen. De volle zegeningen van het Evangelie zullen de hunne zijn, als zij zelf gehoorzaam zijn aan de beginselen ervan.

Dat de geest van ware eenheid, broederschap en liefde voor onze medemensen ons, met een gebed in ons hart, aan zal sporen om meer op te offeren en te besluiten om ons best te doen; dat nederigheid ons altijd zal vergezellen zodat de geest ons zal leiden, is ons nederig gebed voor deze goede Zending, zendelingen en leden.

J. Henry Volker,
President Nederlandse Zending.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

INGEZEGEND:

Brand, John; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
van Boxel, Yvonne Marie; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
Lopez, Esmeralda Roxana; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
Blom, Peter; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
Blom, Carla; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
Blom, Wilhelmus Johannes; 11 december 1960 te Rotterdam Zuid.
Koning, Hendrika Maria; 11 december 1960 te Zeist.
Koning, Gerben; 11 december 1960 te Zeist.
Petersen, Jannigje Adriana Frederika; 6 november 1960 te Zeist.
Petersen, Michelina Frederika; 6 november 1960 te Zeist.
van Pelt, Marjo; 1 januari 1961 te Dordrecht.
van Steeg, Rudolphine Charlotte; 8 januari 1961 te Amersfoort.
Boom, Anna Jacoba; 8 januari 1961 te Amsterdam.

GEDOOPT IN DE VERSCHILLENDE PLAATSEN:

Amersfoort

Scholte, Gerard; 11 januari 1961.
Kooren, Johannes; 15 januari 1961.
Kooren, Willi Jaantje; 15 januari 1961.

Antwerpen

Boogerman, Jannughe Klasina; 4 december 1960.

Apeldoorn

Van Heerdt, Hendrik; 22 januari 1961.
Van Heerdt, Cornelia; 22 januari 1961.
Van Heerdt, Sannie Arnold; 22 januari 1961.
Van Heerdt, Robie; 22 januari 1961.
Bodeman, Paul; 8 januari 1961.

Arnhem

Kramer, Theodora Hendrika Johanna; 8 januari 1961.
van Eijck, Rudolf Jan; 14 januari 1961.
Boekestein, Leonie Geertruida; 29 januari 1961.

Den Haag

Voortman, Jeane Hendrike; 16 januari 1961.
Sunquest, Anna; 2 december 1960.

Delft

Horstmanshoff, Bruce Andrew; 31 december 1960.
Dekker, Alida Bernardina Adriana; 27 januari 1961.
Dekker, Johanna Petronella Frederica; 27 januari 1961.
Dekker, Bastiaan; 27 januari 1961.

Dordrecht

Slingerland, Suzanna Johanna, 29 december 1960.
Slingerland, Jacob; 29 december 1960.
Slingerland, Aaltje; 29 december 1960.

Eindhoven

Herber, Francina; 31 december 1960.
Ubert, Laurentius Alphonsus; 22 januari 1961.
Krol, Theodorus Cornelis; 21 januari 1961.
Krol, Willem Pieter, 21 januari 1961.
Krol, Janna; 21 januari 1961.
van Es, Aaltje; 31 december 1960.
van Es, Remke Antje; 31 december 1960.
van Helmond; 18 december 1960.

Enschede

Simons, Reginald Alexander; 21 januari 1961.
Simons, Ruth Yvonne; 21 januari 1961.
Simons, James Harold; 21 januari 1961.
Hofte, Johan Hermanus Engelbertus; 15 januari 1961.
van Legen, Ilonka Jeannette; 21 januari 1961.

Gent

Clerick, Maria Ludovica; 27 november 1960.
Everaert, Helma Martha Marie; 26 november 1960.

Groningen

Pruim, Romke; 21 januari 1961.
Zimmerman, Moththett Wally; 13 januari 1961.
Zimmerman, Jeff; 4 september 1960.

Haarlem

Schenk, Frank Edward; 3 januari 1961.
Schenk, Jeanette Linda; 3 januari 1961.
Vogel, Beatrice; 3 januari 1961.
Breuking, Anna Neletta; 25 januari 1961.

Hilversum

Bakker, Julie Christine; 28 januari 1961.

Leiden

Boelee, Johannes Christiaan; 13 januari 1961.
Boelee, Jacoba; 13 januari 1961.
Rietveld, Eduard Hendrikus Marinus; 29 januari 1961.
Rietveld, Anna Maria Adriana; 29 januari 1961.

Leeuwarden

Beekamn, Hendrik; 7 januari 1961.

Nijmegen

Van Vosselen, Maria Regiena Thresia; 22 januari 1961.
Van Vosselen, Maria Jannethe Albertina; 22 januari 1961.
Van Vosselen, Arnoldus Franciscus Antonius; 22 januari 1961.

Rotterdam Noord

Witteveen, Harmke; 13 januari 1961.
Rietveld, Adriana; 29 januari 1961.

Rotterdam Zuid

Fransen, Adrianus Petrus Jacobus; 29 december 1960.
Fransen, Margaretha Theodora; 29 december 1960.
van Adrichem, Aart; 22 december 1960.
de Jong, Annigje Vermaat; 30 januari 1961.
Zwaan, Egbert; 27 januari 1961.

Zeist

Bleyenbergh, Hans; 15 januari 1961.
Bleyenbergh, Gerrigje; 15 januari 1961.
Bleyenbergh, Eduard; 15 januari 1961.
Bleyenbergh, Anneke Aleida Margaretha; 15 januari 1961.

Zwolle

Zwiers, Jannette Adriana; 30 december 1960.
Zwiers, Jan Marinus; 31 december 1960.
Zwiers, Charlotte Willemien; 28 januari 1961.
Zwiers, Geertje Jacoba; 28 januari 1961.

VERHOGINGEN EN VERORDENINGEN IN HET PRIESTERSCHAP

Amersfoort

Scholte, Gerhard; 22 januari 1961 als diaken.

Amsterdam

Moes, Hubert; 21 augustus 1960 als diaken.
Koldijk, Johan; 31 juli 1960 als leraar.
Koenen, Joan; 21 augustus 1960 als diaken.

Emmen

Wolters, Herman; 13 november 1960 als diaken.
Wolters, Willem; 13 november 1960 als diaken.

Enschede

Hulsekers, Albert; 14 februari 1960 als diaken.
Hulsekers, Albert; 9 oktober 1960 als leraar.
Geertsma, Andries; 22 november 1960 als leraar.
Backers, Emanuel Johannes; 9 oktober 1960 als diaken.
Blijstra, Arthur Rienk Eduard; 23 oktober 1960 als diaken.
Kosijungang, Carel Winfried; 22 januari 1961 als diaken.

Eindhoven

Dobber, Gijsbertus Henricus; 25 december 1960 als diaken.
van Helmond, Ambrozius Cornelius; 25 december 1960 als diaken.

Gent

Servaes, Gilbert Julien Louis; 29 januari 1961 als leraar.
Kinna, Frank; 15 januari 1961 als diaken.

Groningen

Zimmerman, Jeff; 4 september 1960 als diaken.
Schróder, Gerhard Rudolph; 15 januari 1960 als diaken.

Hilversum

Scholte, Gerard; 27 november 1960 als diaken.

Leeuwarden

Bos, Jan; 20 november 1960 als diaken.

Leiden

Tammerijn, Antonius Wilhelmus; 12 november 1960 als ouderling.

Mechelen

Van De Kerckhove, Florimond Zoe; 25 december 1960 als priester.

Nijmegen

Van Vorrsselen, Arnoldus Franciscus Antonius; 29 januari 1961 als diaken.

Oostende

Cloet, Jeremy; 8 januari 1961 als leraar.

Zeist

Koning, Durk; 1 oktober 1960 als diaken.

Rotterdam Noord

Nieuwenhuis, Peter Johan Gradus; 25 december 1960 als diaken.

Rotterdam Zuid

van 't Hoenderdaal, Willem; 18 december 1960 als diaken.

OVERLEDEN

Meau, Emilius Franciscus; 15 december 1960 te Gent.

Meau, Ernestina Yoanna Desmet; 26 december 1960 te Gent.

OVERGEPLAATST

Warner, Kent; van Haarlem naar Den Haag.

Marda, Willem; van Mechelen naar Rotterdam Zuid.

Ruppe, Clyde; van Delft naar Hilversum.

Chatterton, Norman; van Breda naar Apeldoorn.

De Leeuw, Farel; van Schiedam naar Den Haag.

Cuthbertson, Fred; van Utrecht naar Rotterdam Noord.

Greeff, Remi; van reizende Elder naar Antwerpen.

Durrant, Ernest; van Hoofdkantoor naar Haarlem.

Elzinga, Dennis; van Almelo naar Hoofdkantoor.

De Hart, Dennis; van reizende Elder naar Utrecht.

Ochsenhirt, Fred; van Wassenaar als reizende Zendeling.

Wilko, Frank; van IJmuiden als reizende Zendeling.

Kooyman, Daniel; van Amsterdam W. naar Wassenaar.

Kodewijn, Donald; van Arnhem naar IJmuiden.

van Orden, Alan; van Emmen naar Hoofdkantoor.

Osterhout, Ronald; van Hoofdkantoor naar Almelo.

v. d. Kooi, Stephen; van Groningen naar Arnhem.

v. d. Beek, Harry; van Antwerpen naar Delft.

Richins, Jay; van Rotterdam Noord naar Breda.

Rock, Brent; van Amsterdam naar Antwerpen.

Womack, Robert; van Den Haag naar Amstelveen.

Crosby, William; van Utrecht naar Den Haag.

De Rijke, Robert; van Den Haag naar Groningen.

De Bloois, Michael; van Groningen naar Utrecht.

Bartholomeusz, Tyrone; van Amstelveen naar Antwerpen.

Niederhauser, Richard; van Amsterdam naar Amsterdam W.

Springer, Gordon; van Nijmegen naar Den Haag.
 Mosier, Lamarr ;van Leeuwarden naar Nijmegen.
 Frier, Walter; van Enschede naar Amsterdam.
 Gilbert, Lawrence; van Rotterdam Noord naar Leeuwarden.
 Blodgett, Gary; van Antwerpen naar Schiedam.
 Steenblik, John; van Zaandam naar Mechelen.
 Jenkins, Joseph; van Dordrecht naar Zaandam.
 Neerings, John; van Den Helder naar Groningen.
 Westra, Jannet; van Amsterdam naar Rotterdam Noord.
 Decker, Willy; van Zendingsschool naar Rotterdam Noord.
 Halse, La Von; van Zendingsschool naar Amsterdam.
 v. d. Merwe, Bea; van Rotterdam Noord naar Amsterdam.
 Parker, Karen; van Rotterdam Noord naar Amsterdam.
 Thorpe, Lear; van Zendingsschool naar Amsterdam.
 Uffins, David; van Zendingsschool naar Dordrecht.
 Packer, Lyle; van Zendingsschool naar Enschede.
 Overdiek, Martin; van Zendingsschool naar Emmen.
 Goff, Gary; van Oostende naar Schiedam.
 Hillyard, Lyle; van Schiedam naar Amsterdam W.
 Tesch, Danny; van Amsterdam W. naar Oostende.

AANGEKOMEN

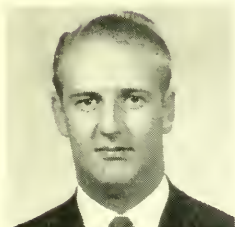
Decker, Willy; van Amsterdam.
 Halse, Madge La Von; van Salt Lake City, Utah.
 Packer, Lyle James; van North Logan, Utah.
 Uffens, David Herman; van Bountiful, Utah.
 Thorpe, Alfred Lear; Logan, Utah.

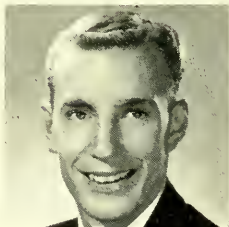
Willy Decker

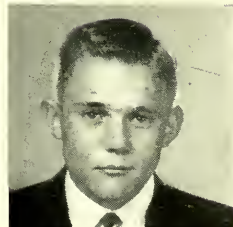
Madge La Von Halse

Lyle James Packer

David Herman Uffens

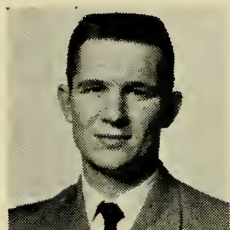

Alfred Lear Thorpe

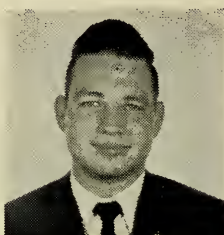
VERTROKKEN

Workman, Verle Artel; Aangekomen 16 juli 1958; Vertrokken 14 januari 1961.
 Werkzaam geweest: Groningen, Ede, Enschede, Nijmegen, Den Haag,
 Dordrecht, Amsterdam, Leiden.

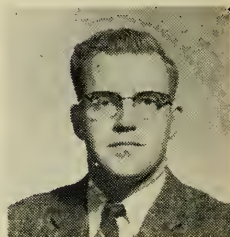
- Cheney, Gene Weston; Aangekomen 16 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Amsterdam, Harlingen, Eindhoven, Leiden, Antwerpen, Amersfoort, Schiedam, Rotterdam Zuid.
- Clark, James Robert; Aangekomen 19 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Den Haag, Groningen, Enschede, Hilversum als Gemeente President.
- Thompson, David Rulon; Aangekomen 19 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Ede, Den Haag, Delft, Apeldoorn, Gent als Gemeente President.
- Beal, John Edgar; Aangekomen 16 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Nijmegen, Assen, Amsterdam, Antwerpen, Den Haag.
- Edle, Dion Lee; Aangekomen 16 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Deventer, Rotterdam, Alkmaar, Dordrecht, Rotterdam als Districts President.
- Cooley, Barney Llewellyn; Aangekomen 16 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Den Haag, Antwerpen, Gent, Hilversum, Groningen, Den Helder.
- Limburg, Val Evert; Aangekomen 16 juli 1958. Vertrokken 14 januari 1961.
Werkzaam geweest: Rotterdam, Groningen, Arnhem, Antwerpen, Den Haag als reizende Elder.
- Steinfeldt, Paul; Aangekomen 19 november 1958. Vertrokken 30 januari 1961.
Werkzaam geweest: Utrecht, Arnhem, Zaandam, Den Haag als leraar.

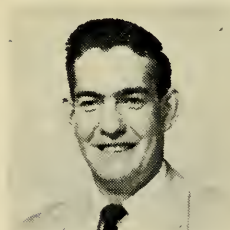
Verle A. Workman

Gene Weston Cheney

James Robert Clark

David Rulon Thompson

John Edgar Beal

Dion Lee Edle

Barney L. Cooley

Val Evert Limburg

Paul Steinfeldt